

MÚSICS BOCAIRENTINS

Quan vaig llegir l'article sobre els músics de la família Cuello al programa de festes de Sant Blai del 2008 vaig quedar sorpresa davant la informació, la qual jo no coneixia, que Mª Teresa Cuello Pastor donava d'aquesta família. Afegia, a més, informació no totalment correcta sobre altres músics que jo coneixia bé, perquè eren de la família de la meua mare, Consuelo Piedra Miralles.

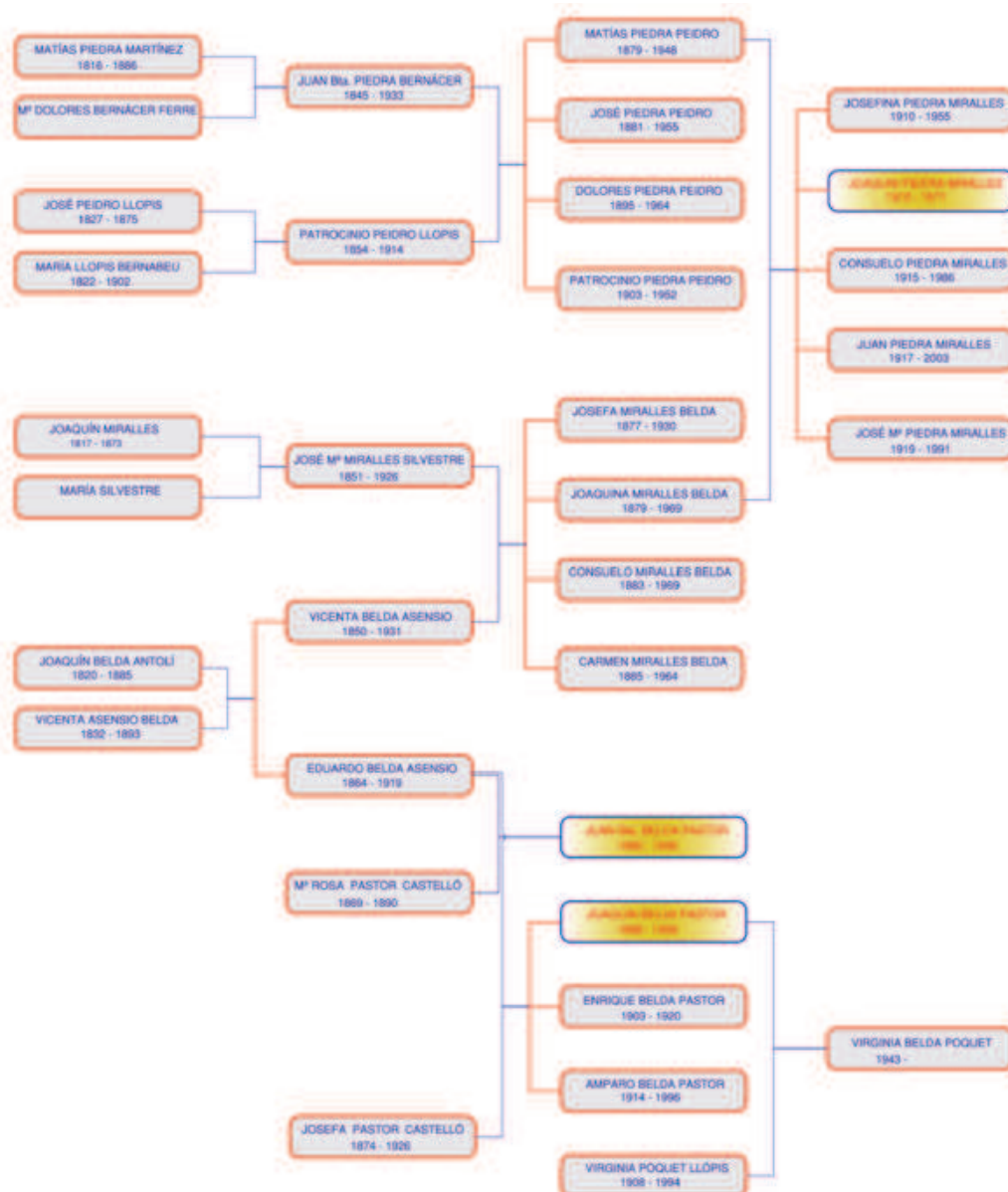
Feia temps que volia escriure sobre el meu oncle Joaquín Piedra Miralles, un gran músic, desconegut per la majoria de la gent bocairentina. L'article citat en va animar a escriure el meu. A l'investigar vaig trobar material sobre altres dos familiars, oncles de la meua mare, D. Juan i D. Joaquín Belda Pastor. A més, a l'arxiu de la Catedral de

València hi ha molta informació sobre un altre músic bocairentí, D. Juan Bautista Pastor Pérez, família dels Belda Pastor i dels Cuello Pastor. Per tant vaig descobrir que aquestes famílies que estaven emparentades pels llinatges, i per la seva dedicació a la música, tenien també relació amb la meua família materna. Va ser per a mi una fructífera i gratificant experiència!

Vull fer arribar tota aquesta informació a la gent del seu, i meu, poble. Estaré molt agraïda si algun lector em remet noves dades al meu correu electrònic.

FRANCISCA VAÑÓ PIEDRA
fvanyop@gmail.com

ARBRE GENEALÒGIC

JOAQUÍN PIEDRA MIRALLES

VIDA

Va nèixer a una família de classe mitjana, molt religiosa, cultivada intel·lectualment, i on per la part materna hi havia una gran tradició musical:

- Un germà del besavi matern, Francesc Miralles (c.1827), havia estat mestre de la Banda de Música de Bocairent, compositor i professor de música d'altres compositors com Ruperto Chapí, de Villena, o José Valls, de Bocairent. Autor d'algunes peces com *Tema con variación de bandurria*.

- L'avi matern, José Maria Miralles Silvestre (1851-1926), va ser director de la Música Nova de Bocairent, que amb la seva direcció va obtenir diversos premis entre 1890-1900 a competicions de bandes de música d'Alcoi i València.

- L'àvia materna, Vicenta Belda Asensio (1850-1931), també tenia bona formació musical, així com el seu germà Eduard Belda Asensio (1864-1919), les seves dones Rosa Maria (c.1869-1890) i Pepa Pastor Castelló (1873-1926) i els seus fills, en especial Juan i Joaquin Belda Pastor .

- La seva mare Joaquina Miralles Belda (1879-1969) també havia rebut formació musical, amb les seves germanes Josefa (1877-1930), Consuelo (1883-1969) i Carmen (1885-1964).

El pare, Maties Piedra Peidro (1879-1948) era forner. La família paterna no tenia formació musical, però el seu germà José Piedra Peidro (1881-1955), de professió botiguer, era afeccionat a la literatura i va escriure diverses obres teatrals i poètiques.

Els seus germans, Josefina (1910-1955), Consuelo (1915-1986), Juan (1917-2003) i José Maria Piedra Miralles (1919-1991) també van rebre formació musical. Juan va estudiar cinc anys de violí amb el mestre local Agustí Calabuig, però la Guerra Civil i la seva posterior professió no li permetrien seguir aquesta vocació musical. La família conserva un violí, copia d'un model d'Antonius Stradivarius, datat al 1721, heretat del besavi José Maria Miralles.

La seva formació inicial musical la rebé del seu avi matern, i de la seva mare, però la seva vocació religiosa el portà al seminari als onze anys. Allí completà la seva formació musical amb el professor de música i director musical de la Schola Cantorum, Vicente Ripollès Pérez (1867-1943), gran impulsor de la reforma musical gregoriana al seminari i amb el seu oncle Juan Bta. Belda Pastor (1890-1936), també prevere, col·laborador de Vicente Ripollès Pérez i organista de la catedral des del 1923 al 1934.

Joaquin Piedra va destacar al seminari per la seva intel·ligència, discreció i gran capacitat musical tant instrumental com compositiva.

Don Joaquin als onze anys, acabat d'ingressar al seminari

L'esclat de la Guerra Civil el fa quedar a Bocairent, on havia anat de vacances d'estiu. Després va a València a casa del seu oncle Joaquin Belda Pastor. Es enviat al front al 1937. La por a les represàlies dels seus propis companys el fa desertar i passar a la zona rebel.

L'11 de setembre del 1938 rep l'ordenació sacerdotal a San Sebastià. Durant un temps exerceix de capellà d'un batalló carlista de muntanya a Navarra. Al finalitzar la Guerra es nomenat regent de Macastre.

Pocs mesos després es nomenat superior del seminari de València i director de la "Schola Cantorum" del mateix centre, com a successor de Vicente Ripollès Pérez. Al front d'ella va destacar per la seva gran capacitat didàctica, per la profunditat de la formació musical religiosa dels seminaristes a través dels grans clàssics renaixentistes i barrocs espanyols com Palestrina, Vitoria, Morales, Guerrero, Juan Sebastià Comes, Gines Pérez, i altres. Va ser el restaurador de la música sacra al seminari després de la guerra tot seguint el camí iniciat per Ripollès i el seu oncle Juan Bta. Belda Pastor que s'inspiraren en les directrius de Pius X al motus propio "Tra la sollicitudine" del 22-11-1903.

El 3 de març de 1950 es nomenat mestre de capella del Real Col·legi del Corpus Christi de València. Malgrat que el nou Mestre de música del seminari va ser Josep Estellés Caballer, ell va seguir donant classe als diaques, preparant-los per cantar les parts de la missa, i altres cants religiosos. Serà mestre de capella del Patriarca fins la seva mort a 1971.

D. Joaquin Piedra dirigint

Donà una gran esplendor a la capella coral del Patriarca, a més d'escriure diferents misses i composicions religioses per a interpretar-les a la capella. També va iniciar l'organització dels arxius musicals del Patriarca, que són els més importants de la Comunitat Valenciana, més de 5000 peces de diferents autors i èpoques des del Renaixement al segle XX. Labor que va continuar D. José Climent Barber, organista i actual canonge de la Catedral, després de la seva mort.

Les seves intervencions com a director eren impressionants. Possedia una passió, una força, una sensibilitat artística i religiosa que aconseguia transmetre als seus músics i cantants i també als assistents als actes religiosos. Tota l'atmosfera quedava traspasada per l'harmonia i la bellesa auditiva de la seva música.

La "Schola Cantorum" del Patriarca, dirigida per D. Joaquin Piedra, va actuar en diverses misses de Sant Blai durant els anys 50 i 60. D. Vicente Ferrer, antic cantor infantil del cor i actual organista i arxiver del Patriarca, encara recorda amb afecte i emoció aquells viatges a Bocairent.

Era també molt bon intèrpret de diversos instruments com l'orgue, l'harmòni, el violí, el piano, etc.

Era Vocal de la Comissió Diocesana de Música sacra.

Va ser també un gran investigador, primer del cant gregorià, i després amb Josep Climent Barber, deixeble seu al seminari metropolità, -aleshores organista de la catedral-, al voltant dels músics barrocs valencians, en especial Joan Batista Comes (mestre de capella del Patriarca

al segle XVII i gran compositor). Al 1963 aconseguí una beca de la Fundació March per la seva obra *Polifonia española: Escuela valenciana, Juan Bautista Comes*. Al 1964 la seva obra *Juan Bautista Comes y su tiempo: un estudio biográfico* rep el Premi Valencia de Literatura. Per a realitzar aquestos treballs varen investigar de forma exhaustiva els arxius del Patriarca, el de la Catedral de València, el de la Catedral de Lleida i el de la Catedral de Sogorb, així com el de la Biblioteca Nacional de Madrid.

Altres obres d'investigació són:

- *Organistas valencianos de los siglos XVII y XVIII* (1958) i *Juan Narciso Leysa* (1964) amb la col·laboració de Josep Climent.
- *Estudio sobre los maestros de capilla del Patriarca*, Anuario Musical XXIII, Valencia 1968.

També va fer la transcripció al llenguatge musical modern de les obres completes de Juan Bta. Comes, Ambrósio Cortes, Joan Gines Pérez, entre altres mestres de capella del Patriarca. Mor el 5 de juny de 1971 a València

OBRA

PRINCIPALS COMPOSICIONS RELIGIOSES

a) A l'arxiu del Patriarca

- *Misa Cuaresmal*, a 4 veus mixtes, València, març de 1963, autògrafa, en llatí (partitura i partícel·les).
- *Misa para adviento y cuaresma*, per a cor i orgue, autògrafa, en llatí (partitura i partícel·les).
- *Missa de Plagis*, per a veus mixtes. Missa per divendres de quaresma, autògrafa en llatí (partitura i partícel·les).
- *Misa de Requiem*, breu a 4 veus, autògrafa, en llatí (partitura i partícel·les).
- *Misa Unisonal en honor de San Juan de Ribera*, fotocopiada per ell de la partitura i partícel·les autògrafes, i traduïdes les parts variables al castellà (seguint les directrius del Concili Vaticà II de 1966), València 1966-1971.
- *Adeste fidelis*, partitura autògrafa, en llatí la tornada, en castellà les estrofes, Nadal de 1953.
- *Ave Maria*, a 3 veus mixtes i orgue, autògrafa, en llatí.
- *Vigilia Paschalis ad Laudes*, (Laudes i Benedictus), salm, partitura i partícel·les autògrafes 4 veus mixtes autògrafes, en llatí a 4 veus mixtes, partitura i partícel·les autògrafes, en llatí.
- *O Sacrum convivium*, motet a 4 veus mixtes, partitura i partícel·les autògrafes, en llatí, València, març de 1963.
- *Sacris solemnis-Harmonizado*, himne de vespres on es parteix del gregorià, a 4 veus, partícel·les autògrafes, en llatí.
- *Salve Regina*, himne a 3 veus que alterna polifonia i monodia gregoriana, partitura i partícel·les autògrafes, en llatí.
- *Letanias al Santísimo Sacramento*, partitura i partícel·les sobre un text escrit en llatí, per San Juan de Ribera, a 3 veus (Joan Baptista Comes havia musicat el mateix text a 8 veus en el segle XVII, i una altra obra reduïda a 4 veus), València 5 de desembre de 1968.

b) Altres obres:

- Dolores y Gozos de San José, cançó impresa.

FONTS CONSULTADES

(A més de les fonts familiars)

Bibliogràfiques

- CÁRCEL ORTÍ, VICENTE, Obispos y sacerdotes valencianos de los siglos XIX y XX. Diccionario Histórico, Edicep. Valencia, 2010
- CLIMENT, JOSÉ, Fondos musicales de la Región Valenciana, Real Colegio de Corpus Christi, vol II, Instituto de Musicología, Instituto Alfonso el Magnanimo, Diputación Provincial de Valencia, 1984
- CUELLO PASTOR, Mª TERESA, Els Cuello, programa de festes de San Blai, Bocairent, 2008
- V.V.A.A., Gran Enciclopedia de la Comunidad Valenciana, Levante, E.M.V., València, 2005
- V.V.A.A., Historia de la Música de la Comunidad Valenciana, Levante, E.M.V., València, 1992

JUAN BTA. BELDA PASTOR

(Bocairent 1890 - Benissoda 1936)

VIDA

Juan Bta. Belda Pastor va nèixer a Bocairent el 25 de juny de 1890. Era fill d'Eduard Belda Asensio (1864-1919), teixidor i director de la Música Vella de Bocairent. La seva mare, Mª Rosa Pastor Castelló (c.1869-1890) tenia una bona formació musical. Era cosina de D. Juan Bta. Pastor Pérez (1859-1927), prevere, músic i compositor, que va ser mestre de capella de la Catedral de València del 1893 al 1927.

Més tard, l'any 1893, son pare, al quedar-se viduo, es casà amb una germana més jove de la seva difunta dona, Josefa (1873-1926), amb qui tindria onze fills, entre ells a: Mª Ines (4-5-1897 a 4-4-1898), Joaquin (1898 a 20-2-1959) Eduardo (30-5-1900 a 1-6-1901), Enrique (1903-1920), Vicenta (3-2-1906 a 2-11-1906), Lorenzo (5-1-1908 a 8-1-1908), Eduardo (1-6-1909 a 6-6-1909), i Amparo (1914 a 1996).

Era nebot de José Mª Miralles Silvestre (1851- 1926), mestre de la Música Nova i Vicenta Belda Asensio (1850-1931), germana de son pare, que serien els avis del prevere, músic i compositor Joaquin Piedra Miralles (1912-1971). Per part de sa mare era nebot de Gregoria Maria Pastor Castelló (c.1857-1926), mare dels músics Luis (1879-1926), Fernando (1882-1941) i Manuel Cuello Pastor (1888-1967)

La seva primera formació musical la va rebre del seu oncle Jose María Miralles Silvestre i del seu pare.

1900: marxa al Seminari de València. Continuarà la seva formació musical amb el seu oncle, Juan Bta. Pastor Pérez, mestre de capella de la catedral. Destaca pel seu talent i sensibilitat musicals com intèrpret de diversos instruments.

1913: es ordenat capella i canta missa. Col·labora amb D. Vicente Ripollès Pérez (1867-1943), -que era el director de la "Scholla Cantorum" del seminari-, amb la reforma musical del seminari tot seguint les consignes del Motus Proprio de Pius X de 22-11-1903 "Tra le sollecitudini", sobre el ressorgiment del cant gregorià i la creació de les "schollae cantorum" al seminari i a les parròquies. D. Juan

- ORIOLA VELLO, FREDERIC, Los coros parroquiales y el motus propio: Tra le sollecitudini de Pio X. La diócesis de Valencia, Butlletí Oficial de l'Arquebisbat de València, n.16, 2009

Arxivístiques

- Jutjat de Pau de Bocairent
- Registre Civil de Bocairent
- Padró d'Habitants de Bocairent dels anys 1897, 1910, 1912
- Arxiu del Patriarca

D. Juan Bta. Belda Pastor a 1935-36

afirmava que *"era música celestial que animava als preveres a treballar l'apostolat musical a les seves parròquies"*.

1915: Va ser nomenat organista de la parròquia de Sant Martí a València.

1923: guanya per oposició la prebenda de beneficiat organista de la Catedral. També és professor de cant gregorià al seminari, i, més tard, director de l'Schola Cantorum, quan ho deixa D. Vicente Ripollès, que es nomenat Canonge de la Catedral al 1927.

És també professor de música de la Universitat Pontifícia de València i membre de la Comissió de la Musica Sacra de la Diòcesi.

Aquests anys venia a Bocairent a dirigir la missa de Sant Blai i del dia de la Puríssima.

1934: accepta per obediència l'arquebisbe Prudencio Melo, el càrrec d'Arxiprest de Santa Maria d'Ontinyent i renúncia a la música.

A Ontinyent resideix amb la seva germana petita, Amparo, que està sola perquè els pares ja han mort i el seu germà Joaquín està a Madrid.

Era una persona afable, culta, sensible, molt piadosa, amb gran talent musical, amb do de gents, que va tractar de mitjançar entre les diverses forces i opinions de la seva parròquia.

En començar la Guerra Civil es va sentir amenaçat pels elements més radicals de les forces d'esquerra. Per això torna a Bocairent a casa de la seva cosina paterna, Joaquina Miralles Belda (1889-1969), casada amb Maties Piedra Peidro (1889-1948). Però el 28 d'agost, per la nit, es va presentar un escamot d'Ontinyent que el conduïren al camí d'Albaida i el mataren a la carretera de Benissoda. Allí el varen enterrar. A 1940 va ser traslladat al cementeri de Bocairent.

OBRES

- *Gozos a la Inmaculada*, a 4 veus greus, que es cantava al seminari i a la Catedral de València (encara en la actualitat)
- *Gozos a la Inmaculada*, a 3 veus iguals i acompanyament d'orgue. Estrofa amb solo i un alta a duo.

FONTS CONSULTADES

(A més de les dades familiars)

Bibliogràfiques

- V.V.A.A., *Gran Enciclopedia de la Comunidad Valenciana*, Levante, E.M.V., València, 2005

JOAQUÍN BELDA PASTOR

(Bocairent 1898 - València 1959)

VIDA I OBRA

Joaquín Belda Pastor naix a Bocairent al 1898. Era fill d'Eduard Belda Asensio (1864-1919), director de la Música Vella de Bocairent. La seva mare, Josefa Pastor Castelló (1873-1926), tenia també una gran formació musical i era una excel·lent pianista. Era cosina de D. Juan Bta. Pastor Pérez (1859-1927), prevere, músic, i compositor, que va ser mestre de capella de la Catedral de València de 1893 a 1927

Joaquín era el cinquè fill de la parella. Els quatre primers van morir abans de complir l'any. El seu germà, només de pare, Juan Batista Belda Pastor (1890-1936), també va ser músic i compositor de música religiosa i organista de la Catedral de València. La coincidència de llinatges

La família Eduard Belda Asensio - Josefa Pastor Castelló en 1913. A l'esquerra Eduard Belda Asensio, al costat el seu fill Enrique, al centre Josefa Pastor Castelló, a la seua dreta Juan Bta i a la seua dreta el seu germà Joaquín.

- CUELLO PASTOR, Mª TERESA, *Els Cuello*, programa de festes de Sant Blai, Bocairent, 2008
- CLIMENT, JOSÉ, *Fondos musicales de la Región Valencia. Catedral de Segorbe*, vol. III, Publicaciones de la Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Segorbe, 1984
- CLIMENT, JOSÉ, *La catedral de Valencia. Devenir musical en el siglo XX*, Real Academia de la Cultura Valenciana, València, 2005
- CÁRCEL ORTÍ, VICENTE, *Obispos y sacerdotes valencianos del siglo XIX y XX*. Diccionario Histórico, Edicep, València, 2010
- ORIOLA VELLO, Frederic, *Los coros parroquiales y el motus proprio: Tra le sollecitudini de Pio X. La diocesis de Valencia*, Butlletí Oficial de l'Arquebisbat de València, n. 16, 2009

Arxivístiques

- Arxiu de la Catedral de Valencia
- Jutjat de Pau de Bocairent
- Padró d'Habitants de Bocairent 1890, 1898, 1900, 1910

era deguda a què la primera dona era una germana més gran, difunta, de Josefa.

Eduard i Josefa varen tenir 11 fills, dels que només varen arribar a complir anys Joaquín (1898-1959), Enrique (1903-1920) i Amparo (1914-1996), tots ells amb una bona formació musical.

Com he explicat el seu germà Juan Bta. Belda Pastor, tenia lligams familiars amb els Miralles Belda i amb els Cuello Pastor, també músics i compositors.

La formació inicial de Joaquín, correspon, per tant, a son pare i a sa mare. Va demostrar des de molt jove un gran talent musical com intèrpret, director i com a compositor. Era una persona de gran atractiu personal, per la seva personalitat i el seu físic.

1915: amb uns 16-17 anys passa a ser el director de la Música Vella que des de 1910 es diu la Música Primitiva.
 1917: fou el director de l'orquestra de la companya del teatre local "Joventut Obrera Catòlica", coneguda com "Sexteto Wagner", orquestra que va tenir molta fama.
 1918-19 - 1923-24: va a estudiar al Conservatori de València.

Per aquestes dates ja havia escrit diverses composicions:

- 1916, *Cantos del Jilguero*, capritx, per a sextet
- 1917, *Barcarola*
- 1921:
 - .: Aben Zelim, dansa morisca
 - .: *Añoranza*, foxtrot, estrenat al Teatre Principal de València
 - .: *El Rey del Carbón*, fox-trot
 - .: *Els cants de la meva terra*, pasdoble, cants de Bocairent
 - .: *Mimitos*, fox-trot
- 1922, *Chambertin*, fox-trop
- 1926 (abans de), *Poutpurri*, sobre cants bocairentins.

Durant aquests anys estiujava a Bocairent, on compon algunes de les obres anteriors, però la mort de son pare a 1916, la de sa mare a 1926 el van allunyar del poble.

L'any 1927 es casa amb Virgínia Poquet Llópis (Orba, 1908-València 1994) i se'n va a Madrid, perquè creu que trobarà més oportunitats per a triomfar. Allí serà director d'orquestra del Teatre Novedades, teatre amb una tradició de més de 200 anys en sainets i sarsueles.

El 23 de setembre del 1928 un gran incendi cremarà el local durant la representació de *La mejor del puerto*, sàinet musicat del mestre Francisco Alonso. Van morir 67 persones. Joaquin Belda se salva perquè aquell vespre no es trobava bé i el substituïa el mestre Cayo Vela, que mor en l'incendi.

A partir del 1927 comença a col·laborar amb el mestre Francisco Alonso a diverses revistes musicals i sarsueles. Entre elles:

- *Las Aviadores*, estrenada el 9 d'agost del 1927 al Teatre Chueca.
- *Las Cariñosas*, estrenada al 1928 al Teatre Maravillas de Madrid. Tenia 6 peces, entre les que destaca el xotis "La Lola" que va tenir un gran èxit i s'ha seguit cantant fins ara. Destaquen intèrprets com la Queta Claver, la Nati Mistral.
- *La alegre juventud*, sarsuela en dos actes, estrenada el d'abril de 1929 al Teatre Centro de Madrid.
- *Las Guapas*, estrenada el 13 de juny de 1930 al Teatre Eslava i interpretada per Celia Gámez, que va ser un altre gran èxit.

A partir d'aquí comencen les desavinences entre els dos compositors. El mestre Alonso no el deixa col·laborar en *Las Leandras*, però li copia la música de "La Lola" en "Pichi" cançó que va ser el llançament definitiu de Celia Gámez.

Altres obres que compon a Madrid són:

D. Joaquin Belda Pastor a 1931

- *Cangrejos de etiqueta*, tango a 1929
- *El danzón de Salomé*, dansó, a 1933

Durant la Guerra Civil resideix algunes temporades a Orba (Alacant), on serà director de la Unió Musical Orbense i compondrà diverses obres com:

- *Himne d'Orba*
- *Himne de Moixent*

El seu germà Juan Bta. Belda Pastor deixa el seu càrrec d'organista de la Catedral de València, perquè el bisbe el nomena arxipreste de Santa Maria d'Ontinyent. Allí quedarà amb Amparo, la germana petita, fins principis d'agost de 1936 que ve a Bocairent, a casa dels cosins Joaquina Miralles Belda i Maties Piedra Peidro, a fi d'evitar una possible detenció. Finalment serà afusellat el 28 d'aquell mes per una partida d'Ontinyent.

Després de la Guerra torna a València, on naixerà la seva única filla, Virgínia Belda Poquet a 1943.

Allí dirigirà l'orquestra de diversos teatres com el Teatre Russafa. Seguirà component diverses obres com:

- *Himne a la Verge dels Desemparats d'Orba*
- 1950, *Los tres olivos*
- *Himno al Caudillo*
- 1951, *Suspiros de Estudiante*, pas doble per Festes de Moros i Cristians de Bocairent per la comparsa dels Estudiants, a la que pertanyia.
- 1958, *buleries-caleseres*

Algunes de les seues obres formen part del fons musical de diverses pel·lícules com:

- *Carolina*, cançó que trobem a *15 bajo la Lona* de 1959, dirigida per Agustín Navarro, música de Miguel Asín Arbó. Interpretada per Carlos Larrañaga.
- *El sombrero*, cançó que canta Concha Velasco a *Pim, Pam, Pum... Fuego*, pel·lícula dirigida per Pedro Olea a 1975.
- *La Lola*, xotis que interpreta Lina Morgan a *Dos chicas de Revista*, de 1972 dirigida per Mariano Ozores, música de Gregorio García Segura.

Era també un gran intèrpret de diversos instruments, en especial de piano, i tenia un gran domini de la instrumentalització.

Mor a 1959 a València, on està enterrat.

FONTS

(A més de les dades familiars)

Bibliogràfiques

- CUELLO PASTOR, Mª TERESA, "Els Cuello" publicat al programa de festes de Sant Blai, Bocairent, 2008
- V.V.A.A., La Zarzuela, Salvat, 1990

JUAN BTA. PASTOR PÉREZ (Bocairent 1859 - València 1927)

VIDA

Va nàixer a Bocairent al 1859. Els seus pares eren Pedro Martín Pastor i María Aurora Pérez, molt humils. Tenia dos germans Julián i Francisca. Era cosí germà de Gregoria María Pastor Castelló (c.1857-1926) mare dels músics Lluís (1879-1926), Fernando (1882-1941) i Manuel Cuello Pastor (1888-1967) També era cosí germà de Mª Rosa (c.1869-1890) i Josefa Pastor Castelló (1873-1926) casades amb Eduardo Belda Asensio (1864-1919), director de la Música Vella de Bocairent, que van ser els pares de Juan Bta (1890-1936) i Joaquín Belda Pastor (1898-1959), també músics, dels quals he explicat la vida i l'obra musical als fulls precedents.

Va ser acòlit de l'església parroquial. Rebé la primera formació musical de l'organista parroquial Mossèn Llorenç Pastor Gandía, que era cosí germà seu. Prest va sentir la vocació sacerdotal i, degut a la falta de diners dels pares, el rector li costea els estudis eclesiàstics. Estudià al seminari conciliar de València com alumne extern. Alhora cursa la carrera de música al Conservatori. Es ordenat sacerdot al 1888. Es forma musicalment amb D. José Mª Ubeda, organista de la catedral i D. Salvador Giner

A València, 1935. Esquerra a dreta: D. Joaquín, la seva dona Virginia, la germana bessona i el marit.

Internet

- Maestro Alonso: www.maestroalonso.com
- Biblioteca Nacional: www.bne.es
- Ojo Música: La Revista Musical: www.galileo-mc.com

Arxivístiques

- Jutjat de Pau de Bocairent
- Padró d'Habitants de Bocairent 1898, 1900, 1910
- Societat General d'Autors-València

Vidal. Celebrà la seva primera missa a Bocairent, l'homenaje la va fer el seu condeixeble Juan Benlloch i Vivó, futur cardenal.

Participà en el concurs-oposició per organista de la parròquia de Sueca, però el jurat se n'adona de la seva gran vàlua i el recomanà per a ser organista d'alguna parròquia de la capital

A 1888 es nomenat capellà organista de la parròquia de Sant Valero de València. Després serà organista de la Basílica de la Mare de Déu dels Desemparats. Al 1893 estava preparant-se les oposicions a organista de la Catedral Metropolitana. Abans que es convocara va sortir l'oposició al càrrec de mestre de capella, i els seus mestres, D. Salvador Giner i D. José Mª Ubeda l'animaren a presentar-se al darrer moment. A ella també es presentaven Mariano Baixauli i Rafael Maneja. Guanya l'oposició i es nomenat Mestre de Capella el 7 d'abril de 1893. Seguirà en el càrrec fins 1927, quan dimiteix per motius de salut. El 27 de juny del 1927 es nomenat canonge de la catedral, no pot assistir i rep el càrrec, en nom seu, el seu nebot D. Juan Belda Pastor, aleshores organista de la catedral, a qui ell havia format musicalment.

Té una gran producció musical, que ha estat catalogada per D. José Climent Barber.

Deixa una obra vasta i interessant. En les seves obres es noten influències del compositor Francesc Cabo Arnal (1788-1832), mestre de capella de la Catedral de València el primer terç del segle XIX, i Salvador Giner Vidal (1832-1911) i D. José Maria Ubeda Montes (1839-1909).

La major part de la seva obra, inèdita, és a l'Arxiu de la Catedral, més de 70 composicions també hi ha algunes obres a l'Arxiu del Col·legi de Corpus Christi.

Destaquen els seus salms ferials a 7 veus i el seu darrer miserere. Tenia una tècnica sòlida i segura. Estava integrat en el moviment iniciat per Pio X de renovació musical. Va posar tota la seva atenció en la polifonia clàssica, renaixentista i barroca. Els darrers anys s'inspirava en la melodia gregoriana, que moltes vegades prenien com a tema.

Mor a València el 31 d'octubre del 1927

OBRES

Es conserven set de les seves misses, quaranta salms quaranta motets, entre altres obres, a l'arxiu de la Catedral de València.

Les obres més destacades són:

- *Misa Dominical*, partitura autògrafa.
- *Misa Cantemus Domino*, per diumenges d'Advent i Quaresma, partitura autògrafa.
- *Misa Regina Angelorum et Mater Desertorum*, a 4 veus, partitura autògrafa, de 1921.
- *Misa Ave Maria*, a 3 veus i orgue.
- *Misa Laudate Dominum*, a 3 veus i orgue, partitura autògrafa.
- *Misa de Difunts*, a 4 veus, partitura autògrafa, de 1922.
- *Misa en Fa Menor*, a 3 veus i orgue

- *Abscondite eleemosynam*, motet dedicat a St. Tomàs de Villanueva, a 4 veus i orgue.
- *Accesit ad Jesum*, motet al Sagrat Cor, a 5 veus i orgue.
- *Ad te levavi*, salm per la 1ª fira.
- *Qui confidunt*, salm per la 3ª fira, per a 7 veus i orgue, partitura autògrafa, de 1907.
- *Nisi Dominus*, salm par la 5ª fira.
- *Aleph, ego vir*, lamentació del Divendres Sant.
- *Aleph, ego vir*, lamentació de la 3ª fira, a 4 veus, partitura autògrafa, 1911.
- *Aleph, Quomodo obscurantur est*, 2ª lamentació del Divendres Sant, a 4 veus, partitura autògrafa, 1909.
- *Aleph, Quosomodo obscurantur est*, 2ª lamentació del Divendres Sant, a 4 veus, 1918.
- *Beata est Virgo*, motet a la Verge, a 4 veus i orgue.
- *Convertimini*, motet per Dimecres de Cendra, a 4 veus i orgue, partitura autògrafa de 1897.
- *Dixit Dominus*, salm a 8 veus, partitura autògrafa, 1893.
- *Dixit Dominus*, salm a 8 veus, partitura autògrafa, 1910.
- *Invicte martyr*, motet a S. Vicent Martir, a 4 veus i orgue, de 1896.
- *Iustorum animae*, motet per a Tot Sants, a 4 veus i orgue, partitura i partícels autògrafes.
- *Libera me*, responso de difunts, a 3 veus, on alterna polifonia i gregorià, partitura autògrafa, 1906.
- *Magnificat*, càntic a 5 veus i orgue, partitura i 16 partícels autògrafes.
- *Miserere*, Salm a 4- 8 veus, partitura i 36 partícels autògrafes, 1900.
- *In omnem terra*, motet a l'apòstol S. Jaume, a 4 veus i orgue, partitura autògrafa, 1900.

A Bocairent es conserven a l'Arxiu Municipal:

- *Gozos a San Blas, obispo y martir*, a tres veus
- *Gozos a la Trinidad del Milagro: San Luis Beltran, Beato Ribera y Factor*, a. tres veus

FONTS

Bibliogràfiques

- V.V.A.A., Gran Enciclopedia de la Comunidad Valenciana, Levante, E.M.V., 2005
- CÁRCEL ORTÍ, VICENTE, Obispos y sacerdotes valencianos del siglo XIX y XX. Diccionario Histórico, Edicep, Valencia, 2005
- CLIMENT, JOSÉ, Fondos musicales de la Region Valenciana. Catedral Metropolitana, vol I, Diputación Provincial, Valencia, 1979
- CLIMENT, JOSÉ, La catedral de Valencia. Devenir musical en el siglo XX, Real Academia de Cultura Valenciana, Valencia, 2005
- CUELLO PASTOR, Mª TERESA, Els Cuello, Programa de festes de Sant Blai, Bocairent, 2008
- FERRE CALABUIG, Mª DOLORES, Don Juan Bautista Pastor Pérez, Programa de festes de Sant Blai, Bocairent, 1986
- PIEDRA MIRALLES, JOAQUIN, Juan Bautista Pastor Pérez, Programa de festes de Sant Blai, Bocairent, 1971

Arxivístiques

- Arxiu de la Catedral de València
Arxiu Municipal de Bocairent